

ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΟΡΑΣΙΔΩ

ἀποῦ τσι ὅποῖες ἢ μιὰ λέγει τοῦτα τὰ βέρσα.

ΧΟΡΟΣ

373 Τοῦ πλούτου ἀχορταγιά, τση δόξας πείνα,
τοῦ χρουσαφιοῦ ἀκριβειὰ καταραμένη,
375 πόσα γιὰ σᾶς κορμιὰ νεκρὰ ἀπομεῖνα,

πόσοι ἄδικοι πόλεμοι σηκωμένοι,
πόσες συχνιές μαλιές συναφορμά σας
γροικοῦνται ὄλημερνίς στήν οἰκουμένη!

380 Στόν Ἄδην ἄς βουλήσει τ' ὄνομά σας
κι ὄξω στή γῆ μὴν ἔβγει νὰ παιδέψει
νοῦ πλιὸν ἀθροπινὸν ἢ ἀτυχία σας.

Γιατί, ὡς θωρῶ, ἀπὸ κεῖ σᾶς εἶχε πέψει
κιανεῖς στόν κόσμον δαίμονας νὰ ῥθῆτε,
τσ' ἀθρώπους μετὰ σᾶς νὰ φαρμακέψει.

385 Τὴ λύπησιν μισᾶτε, καὶ κρατεῖτε

μακρά τῆ δικιοσύνη ξορισμένη,
κι οὐδὲ πρεπὸ μῆδ' ὄμορφο θωρεῖτε.

390 Για σᾶς οἱ οὐρανοὶ ἔναι σφαλισμένοι
κ' ἐδῶ στὸν κόσμον κάτω δὲ μποροῦσι
να στέκουν οἱ ἄθρῳποι ἀναπαημένοι·

μὲ τσ' ἀδερφοὺς τ' ἀδέρφια πολεμοῦσι
κι οἱ φίλοι τσι φιλιές τῶνε ἀπαρνοῦνται
καὶ τὰ παιδιὰ τὸν κύρη τῶς μισοῦσι.

395 Τοῦ πόθου τὰ χαρίσματα χαλοῦνται
συχνιὰ συναφορμὰ σας, γιαῦτος τόσοι
γροικοῦνται στεναγμοὶ σ' δυὸ π' ἀγαποῦνται.

Στυλιανὸς Αλεξίου & Μάρθα Αποσκήτη επιμ., *Ερωφίλη*, τραγωδία Γεωργίου Χορτάτση, Στιγμή, Αθήνα 1988.